

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

V E R S L A G

VAN DEN

RAAD DER TIJDELIJKE MINISTERS

AAN

Z. M. DEN KONING.

SIRE,

Nadat het groote werk der Grondwetsherziening was ten einde gebracht, behaagde het Uwe Majesteit het tijdelijk Ministerie met de gewigtvolle taak te belasten de grondslagen aan te wijzen, welke door vereenvoudiging onzer staatsinstellingen, tot besparing van uitgaven, dat is tot bezuiniging, leiden kunnen, en alzoo voor te bereiden de uitvoering van het programma, dat, met voor kennis van Uwe Majesteit, op den 13 mei dezes jaars aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal werd voorgelegd.

Gewigtig voorzeker was deze aan ons opgelegde taak, want, moesten wij met het oog op de geldmiddelen van den Staat het stelsel van bezuiniging ten uiterste trachten door te voeren, wij mochten dit echter niet met overschrijding der grenzen, door het staatsbelang aangewezen; wij moesten die bezuiniging met dat belang in overeenstemming trachten te brengen.

Wij hebben dan al dadelijk, Sire, ons tot een nauwgezet onderzoek begeven van al de hoofdstukken der staatsbegroting, al de instellingen daarin voorkomende met ernst overwogen, behoudens hetgene onmisbaar scheen, vereenvoudigd wat ons daarvoor vatbaar voorkwam, weg gelaten wat kon worden gemist, en nu, aan het einde van dat onderzoek genaderd, nemen wij eerbiedig de vrijheid Uwe Majesteit met de slotsom onzer overwegingen bekend te maken.

Vooraf moeten wij opmerken, dat al de bezuinigingen, welke wij bedoelen, niet op eens zullen kunnen worden verkregen: ze moeten toch het gevolg van vereenvoudigingen worden. Die vereenvoudigingen zullen gedeeltelijk spoedig kunnen worden ingevoerd, maar gedeeltelijk ook het gevolg moeten worden van wettelijke regeling; in beide gevallen zullen zich niet al de voordeelige gevolgen onmiddellijk doen gevoelen, maar toch zich allengskens meer en meer ontwikkelen en openbaren.

Wij hebben, gelijk gezegd is, bij dit onderzoek gevolgd den leidraad, door de staatsbegroting aan de hand gegeven, en hebben ons voorgesteld, dezelfde orde bij dit verslag in acht te nemen, na echter een hoogst belangrijk punt op den voorgrond geplaatst en afzonderlijk behandeld te hebben, namelijk de vraag betreffende het getal en den omvang der ministeriële departementen.

De vraag heeft zich al dadelijk voorgedaan, of al de aengen departementen van algemeen bestuur behooren te blijven bestaan, en zóó te bestaan, als zij thans zijn ingerigt, en meer bepaald, of de beide departementen der Eerediensten al dan niet zullen in stand gehouden worden?

Wij hebben met den meesten ernst deze vraag overwogen, en het was niet dan na rijp overleg dat wij tot het resultaat zijn gekomen, die vraag bevestigend te beantwoorden.

Een getal van negen ministers moge in een klein Rijk overdueren schijnen, het zal toch wel niet te ontkennen zijn, dat vele werkzaamheden niet zijn afhankelijk van de meerdere of mindere uitgestrektheid, en dat verschillende departementen schier hetzelfde te verrigten hebben, ofschoon ook de grenzen des Rijks minder uitgestrekt zijn.

De suppressie van het Ministerie van Justitie is meer malen ter sprake gebracht, maar ons minder doelmatig voorgekomen, en in de tegenwoordige omstandigheden geenszins aan te raden. Wij meenen Uwe Majesteit te mogen wijzen, behalve op het belang eener goede politie, waarvan de Minister van Justitie het hoofd is, op de menigvuldige werkzaamheden, door het hoofd van dat departement te verrigten. Het zal toch noodig zijn de geheele organisatie der regterlijke magt te herzien, en te gelijker tijd de wetboeken van burgerlijke regtsvordering en van strafvordering, terwijl ook het wetboek van strafregt nog moet daargesteld worden, om niet te gewagen van het zoo belangrijk en veel omvattend beheer der gevangnissen, en van zoo vele te ontwerpen wetten, noodzakelijke uitvloeisels der gewijzigde Grondwet, terwijl het voor het Ministerie bijna onmisbaar mag worden geacht, ten allen tijde eenen regtsgeleerde en professo in zijn midden te bezitten.

Meer bepaaldelijk is overwogen, de al of niet noodzakelijkheid van het behoud der twee ministerien voor de Eerediensten, maar ook ten aanzien dezer departementen durven wij Uwe Majesteit de suppressie niet aan te raden. De veelvuldige werkzaamheden daaraan verbonden, en welke niet zelden te gering worden geacht, zouden dan bij andere departementen gevoegd behooren te worden; beiden te vereenigen, of ze te zamen bij een en hetzelfde departement te voegen, achten wij in het belang der rust in den Staat en der zoo wenschelijke verdraagzaamheid tusschen de belijders der onderscheidene godsdienstige gezindheden onmogelijk; dit toch zoude grootelijks opwekken den naijver en het mistrouwen van de leden van dat kerkgenootschap dat zich in het hoofd van het departement niet vond vertegenwoordigd, en worden deze departementen bij twee anderen gevoegd, dan ontstaat de moeilijkheid dat U. M., uit hoofde dezer zelfde consideratien, bijna gebonden zoude zijn, telkens aan het hoofd van het eene departement eenen Rooms-Katholijken, aan het hoofd van het andere eenen Protestantischen Minister te plaatsen. Verder doet zich de vraag voor, bij welke departementen zouden de Eerediensten alzoo te voegen zijn, en het antwoord zoude wel niet anders kunnen worden dan, bij Justitie en bij Binnenlandsche Zaken; maar dit laatste departement is, gelijk het U. M. volledig bekend zal zijn, met zoo vele en zoo velerhande werkzaamheden belast, dat het

eerder zoude zijn aan te raden daarvan iets af te nemen, dan wel dien omvang nog te vergrooten. Voorts, en dit is eene niet weinig afdoende reden voor het behoud, er zoude door deze opheffing weinig worden bezuinigd. Het ambtelijk personeel dezer beide departementen is zoo gering, dat er weinig te verminderen zoude zijn, en dat schier alleen zouden zijn uit te winnen de tractementen van twee Ministers, ad f 8,000 ieder, alzoo f 16,000, maar deze som zou toch moeten verminderd worden met de bezoldiging van twee directeuren, aan het hoofd van ieder der alsdan gesupprimeerde ministeriële departementen te plaatsen, welke ambtenaren minstens de helft der belooning zouden moeten genieten; en voor deze geringe besparing zoude men: 1°, den Raad van Ministers van twee leden berooven, iets dat niet is aan te raden, vooral niet in een oogenblik waarin het parlementaire veld voor de Ministers hier te Lande zoo aanmerkelijk zal worden uitgebreid door meer talrijke, meer levendige en meer beweegbare Kamers, door de openbaarheid vooral der beraadslagingen der Eerste Kamer, en door de veelvuldige te vervaardigen en te verdedigen wetten, welke de onvermijdelijke uitvloeisels van de herziening der Grondwet zijn zullen; 2°, het Ministerie van Binnenlandsche Zaken zoodanig met werk overladen, dat, of de openbare belangen daarbij schade zouden lijden, of wel dat men, na korten tijd, genoodzaakt zoude zijn een nieuw departement op te rigten, hetwelk dan wellicht tot vermeerdering van uitgaven strekken zoude, en 3°, het godsdienstige gevoel van velen in den Lande schokken, de verdeeldheid, in plaats van de staatkundige verbroedering tusschen twee gezindheden aankweeken, daardoor vele der vruchten verliezen welke de herziening der Grondwet, ook ten aanzien der godsdienstige verdraagzaamheid, schijnt te beloven.

Om alle bovenstaande redenen is de Raad van Ministers eenparig van oordeel Uwe Majesteit te moeten adviseren tot het behoud der inrigting van de onderscheidene departementen, op den bestaanden voet.

Alsnu overgaande tot de behandeling der onderscheidene hoofdstukken van de staatsbegroting, beginnen wij dit ons verslag met het IIde, omdat het Iste hoofdstuk, sommen bevattende bij de Grondwet geregeld, niet valt in de termen van dit onderzoek.

HOOFDSTUK II.

Hooge Collegien van Staat en het Kabinet des Konings.

Bij de behandeling der thans gewijzigde Grondwet, is het voortdurend bestaan van den Raad van State ernstig ter sprake gekomen, en vereenvoudiging van de inrigting van dat staatsligchaam is als het ware de eenige voorwaarde van zijn behoud geworden, gelijk dan ook door de Regering zoodanige vereenvoudiging aan de Staten-Generaal in enkelen en dubbelen getale is toegezegd geworden. Het is dan ook onze volkomene overtuiging, dat de Raad van State met minder personeel zeer goed zal kunnen voldoen aan de verwachtingen, welke zijne instandhouding deden aanraden, en wij nemen alzoo de vrijheid Uwe Majesteit voor te stellen, dat collegie in te rigten als volgt: een vice-president ad f 8000, zes leden ad f 5000 ieder, f 30,000, een secretaris f 3500, een referendaris f 2000, een commies f 1350, een klerk f 870, twee boden (kamerbewaarder en bode) f 1500 en aan schrijffloonen f 130, te zamen f 47,350.

De tegenwoordige inrigting op de staatsbegroting uitgetrokken ter somma van f 86,112, zoude hierop eene besparing te verkrijgen zijn van f 38,762.

In de orde van behandeling volgt de Algemeene Rekenkamer. Wij gelooven, Sire, dat, zonder dat de controle en het toezigt van dit zoo nuttig en noodzakelijk ligchaam zoude behoeven te verminderen, het getal der leden op vijf, in plaats van op zeven, zoude kunnen worden bepaald, nadat de wet, den werkring der Rekenkamer regerende, zal zijn tot stand gebracht; de vermindering van twee leden zal eene besparing van f 8000 ten gevolge hebben.

Op dit hoofdstuk blijft thans alleen nog ter vermelding over de Kanselarij der beide Orden. Ofschoon de kosten dezer instelling wel niet zoo aanzienlijk zijn te noemen, zoo zouden wij nogtans van oordeel zijn dat ze geheel konden worden gemist, bijaldien U. M. mogt goedvinden deze instelling als op zich zelf staand collegie te supprimeren, en te voegen bij het departement van Buitenlandsche Zaken, ten gevolge waarvan de Minister van dat departement tevens de functien van Kanselier der beide orden zoude waarnemen; dit zoude eene besparing aanbrengen van f 5850.

Op dit IIde hoofdstuk nemen wij alzoo de vrijheid U. M. voor te stellen goed te keuren de navolgende bezuinigingen, als: ten aanzien van den Raad van State f 38,762, de Algemeene Rekenkamer f 8,000 en de Kanselarij der beide Orden f 5850, te zamen f 52,712.

HOOFDSTUK III. *Buitenlandsche Zaken.*

Op de begroting van het departement van Buitenlandsche Zaken komen twee posten voor, welke steeds de bijzondere aandacht getrokken hebben bij de beoordeeling dier begroting, te weten: de bezoldigingen van de gezantschappen en die der consulaten, welke te zamen meer dan 2/3 der bedoelde begroting bedragen.

Bij het onderzoek der uitgaven van het departement van Buitenlandsche Zaken, zal men zich voor het tegenwoordige bepalen tot de beide evengemelde posten, als zijnde de eenige welke voor alsnog stof tot vereenvoudiging en bezuiniging aanbieden.

Wat de kosten der gezantschappen betreft, voor welke eene som van f 301,610 voor 1849 op de begroting staat uitgetrokken, zoo moet worden opgemerkt, dat die som niet besteed wordt om noodeloze vertoonning buitenslands te maken, maar voor de Nederlandsche belangen, welke onwederprekelijk bevorderd worden door eene goede

verstandhouding en het onderhouden van vriendschapsbetrekkingen met andere volken, en ook door het dadelijk voorstaan en de handhaving der regten van Nederlanders in den vreemde, en wijders, dat de gezanten belast zijn met aanzienlijke bureau-kosten en inwoning en tafel te verleenen aan hunne secretarissen.

Hoezeer bekwaamheid, meer dan rang, aan den diplomatieken ambtenaar altijd en overal eenen belangrijken en duurzamen invloed verzekeren zal, valt het niet te ontkennen dat de rang, welke men aan zijne zending verbindt, altijd een betrekkelijk vereischte is, betrekkelijk vooral tot het minder of meer hooge standpunt der Mogendheid tot welke hij gezonden wordt, en het is niet dien hoofte raadzaam, dat er minsten van den rang blijven bestaan bij de grootere Mogendheden, te weten: Engeland, Frankrijk, Oostenrijk, Pruisen en Rusland, zoo lang geene staatkundige of andere omstandigheden eene afwijking daarvan noodzakelijk mogten maken. Ook vermeent men, dat de meer bijzondere betrekkingen waarin Nederland staat met België, en vooral het belang in het behoud eener goede nabuurschap, ten gevolge waarvan er zich steeds menigvuldige werkzaamheden, en niet zelden moeilijke aangelegenheden voordoen, het noodig maken dat ook aldaar onze belangen door een minister van den 2den rang, of gezant, worden behartigd; terwijl, immers voor het tegenwoordige, een gezant bij den Duitschen Rijksbestuurder onvermijdelijk te achten is.

Wat den voet van betaling dier gezantschappen betreft, zoo is het, in aanmerking nemende de dringende noodzakelijkheid der inkrimping van de staatsuitgaven, voorgekomen, dat de tractementen der hieronder genoemde gezanten eene vermindering zouden kunnen ondergaan, te weten, dat van de gezanten: in België van f 1000, in Engeland van f 4000, in Frankrijk van f 10,000, in Oostenrijk van f 7000, in Pruisen van f 7000 en in Rusland van f 1000.

Terwijl het daarentegen staatkundig te achten is, dat het tractement van den gezant te Frankfort, hetwelk slechts f 8000 bedraagt, vermeerderd wordt met f 2000.

Daar verder de Hoven van Baden en Wurtemberg, ten gevolge der staatkundige gebeurtenissen in Duitschland, hunne missien bij het Hof der Nederlanden hebben ingetrokken, zoo kunnen ook voegzaam de Nederlandsche ministers-residenten te Mannheim en te Stuttgart worden teruggeroepen.

Wat betreft de overige legatien, te weten: in Amerika, in Denemarken en Zweden en Noorwegen, in Hannover en bij de Hanzesteden, bij de Ottomannische Porte, te Rome en in Sardinië, in Spanje en Portugal: ofschoon het meerendeel der diplomatieke ambtenaren, door welke deze missien vervuld worden, geaccrediteerd zijn met den rang van gezanten, en anderen met dien van ministerresident, terwijl die in Amerika alleen den titel heeft van zaakgelastigde, zoo genieten zij echter geene hogere bezoldiging, dan aan een zaakgelastigde zoude behooren toegelegd te worden, en er zoude dus niet alleen geen voordeel in gelegen zijn, wanneer men die gezanten en ministers-residenten wilde doen vervangen door zaakgelastigden, maar daaruit zoude werkelijk een nadeel ontstaan, dewijl de billijkheid toch zoude vorderen, dat aan die teruggeroepen ambtenaren een behoorlijk nonactiviteits-tractement werd toegelegd; weshalve het wel geene overweging zal verdienen, om in deze legatien eene verandering te brengen. Om die reden ook, acht men het tegenwoordig oogenblik niet geschikt voor eene weder-afschieding der vroeger bijgevoegde missien, hoe wenschelijk zulks overigens ook zijn zoude.

Alleen vermeent men, dat het tractement van den gezant te Rome op f 1000 minder zoude kunnen gesteld worden. Aan meerdere vermindering kan hier wel niet gedacht worden, wanneer men aanmerkt dat de gezant te Rome Nederland vertegenwoordigt bij de meeste Italiaansche Staten.

De besparingen, welke alzoo op de kosten der gezantschappen voor het tegenwoordige te verkrijgen zouden zijn, bepalen zich tot de volgende, door de intrekking der missien: in Baden f 8,000, Wurtemberg en Beieren f 9,000, door vermindering der jaarwedden van de gezanten in België f 1,000, in Engeland f 4,000, in Frankrijk f 10,000, in Oostenrijk f 7,000, in Pruisen f 7,000, in Rusland f 1,000 en te Rome f 1,000, te zamen f 48,000; waarvan echter moet worden afgetrokken: vermeerdering van het tractement van den gezant te Frankfort f 2,000, en nonactiviteits-tractementen van de terug te roepen ministers-residenten te Mannheim en te Stuttgart, elk f 3,000, blijft f 40,000.

Wat nu aangaat de consulaten, waarvan de kosten, zoo als die over 1849 zijn uitgetrokken, vermeld zijn in de hierbij overgelegde opgave n.º 2, zoo zijn de kamers van koophandel uitgenoodigd hun gevoelen te doen kennen met opzigt der mindere of meerdere belangrijkheid voor den handel van de consulaten op de Barbarijische kust en te Caraccas.

Terwijl men die berigten is wachtende, ten einde in overweging te nemen of die consulaten al dan niet zullen behooren te blijven bestaan, heeft men intusschen nagegaan welke besparingen, onafhankelijk van dat gevoelen, zouden kunnen verkregen worden. Men is van meening dat zou kunnen verminderd worden: het tractement van den consul-generaal te Rio-Janeiro, met f 1,000; dat van den consul-generaal te Caraccas, in geval het raadzaam wordt geoordeeld dat consulaat-generaal te behouden, met f 1,000; dat van den consul-generaal in Egypte, met f 1,000; de kosten van het consulaat-generaal te Smyrna, door vereenvoudiging van het personeel, met f 2,000; de kosten van het consulaat-generaal in Marocco en van het consulaat te Tunis, wanneer die ook zullen blijven

bestaan; door afschaffing der kleine geschenken, bekend onder den naam van spendatie-gelden, Marocco f 3,500 en Tunis f 2,500; (zullende de spendatie-gelden, aan den consul-generaal te Tripoli toegekend, kunnen worden gevoegd bij het tractement van dien consul, hetwelk daardoor zal gebragt worden op het matig bedrag van f 3,000); en dat voorts zal kunnen worden ingetrokken het tractement van den consul te Elsenour f 200, en dat van den consul te Teneriffe f 3,000, te zamen f 14,200; waarvan evenwel moet worden afgetrokken: nonactiviteits-tractement van den consul te Teneriffe f 1,500, en dat van de buiten dienst te stellen ambtenaren van het consulaat-generaal te Smyrna f 1,500, blijft f 11,200; besparingen op de gezantschappen f 40,000, idem op de consulaten f 11,200, te zamen f 51,200, welke som bijna een tiende gedeelte bedraagt der geheele begroting van het departement; waarbij echter behoort te worden opgemerkt, dat het tractement van den consul-generaal te Londen, dat tot dusverre is gebragt ten laste der f 400,000 voor onvoorziene uitgaven, voor het vervolg op de begroting van dit departement zal behooren voor te komen.

HOOFDSTUK IV. Justitie.

De kosten der regterlijke magt, zoo als die in 1838 is zamengesteld, bedragen de belangrijke som van f 1,132,100. Onder deze som is nog niet begrepen de militaire regts-bedeeling, noch de geregtskosten. Door deze som worden alleen gedekt de uitgaven voor den Hoogen Raad, de provinciale geregtshoven, de regtbanken en de kantonregten. Uitzuiniging op deze belangrijke uitgaven is niet mogelijk te verkrijgen, dan door eene verandering in het geheele *raderwerk* der regterlijke instellingen. Hier, gelijk elders, kan alleen door vereenvoudiging der *machinerie* eene aanzienlijke bezuiniging worden verkregen. Die bezuiniging is thans niet alleen wenschelijk, maar zij is eene noodzakelijkheid geworden. Ook dan, wanneer de tegenwoordige instellingen rijk waren geweest in groote uitkomsten, zoude men er nog op bedacht moeten zijn om op de eene of andere wijze de kosten derzelve te verminderen. Maar thans vooral, nu de ondervinding heeft geleerd, dat de nieuwe instellingen geenszins bevorderen de spoedige afdoening van strafzaken, en in het burgerlijke de kosten der regtsgedingen bijna, in vergelijking van vroeger tijd, zijn verdubbeld, is het pligt handen aan het werk te slaan, en zonder aanzien van personen zoodanige nieuwe instellingen te be-ramen, als voldoen aan de behoeften der maatschappij. Die behoeften zijn: in het lijfstraffelijke, eene spoedige afdoening van zaken, zoo dicht mogelijk bij de plaats waar het misdrijf is gepleegd; in burgerlijke zaken, eene eenvoudige, weinig kostbare behandeling, behoudens een tweede onderzoek, ten einde de dwalingen, welke bij het eerste, of door de twistende partijen, of door den regter mogten zijn gepleegd, te doen herstellen.

De Grondwet laat de zamenstelling der regterlijke magt bijna geheel aan den wetgever over. Zij schrijft alleen gebiedend voor, dat er een Hooge Raad moet bestaan, welke, buiten de beoordeeling van eenige bepaalde regts-gedingen, bij de Grondwet zelve aangewezen, het toezigt moet hebben op den geregelden loop en de afdoening van regtsgedingen, op het nakomen der wetten bij alle regterlijke collegien, en welke Raad de handelingen, beschikkingen en vonnissen der collegien kan vernietigen, volgens de bepalingen, daaromtrent door de wet te maken.

Al wat verder de zamenstelling der regterlijke magt aangaat, kan door de wet worden geregeld.

Thans heeft men onder den Hoogen Raad geplaatst drie graden van jurisdictie, hoven, regtbanken en kantonregten. Geene merklijke bezuiniging, noch voor den Staat, noch voor de twistende partijen, is denkbaar, dan door een dezer graden uit de regterlijke zamenstelling te ligten, en de andere zoodanig in verband te brengen, te herzien en te wijzigen, dat voldaan wordt aan de behoefte eener meer spoedige afdoening der strafzaken en eener min kostbare afdoening der burgerlijke regtsgedingen.

Deze uitkomsten zijn te verkrijgen door de suppressie der elf provinciale geregtshoven, de bijeenvoeging van sommige regtbanken en de uitbreiding van het territoriaal regtsgebied der overgeblevene en van het materieel regtsgebied der kantonregten.

Tot eene proeve hiervan kan dienen de vaststelling der navolgende beginselen:

De kantonregters, om met den eersten trap te beginnen, zullen regt doen in alle personele burgerlijke actien, zonder hooger beroep, tot eene som van vijftig of honderd gulden, even als in alle possessoire actien.

Zij zullen voorts regt spreken ter eerster instantie, behoudens appel aan de regtbank waaronder zij ressorteren, over alle personele actien de som van vierhonderd gulden niet te boven gaande.

Zij spreken verder regt, onder adsumtie van den griffier, in alle strafzaken, waarop geene langere gevangenis dan van eene of twee maanden is gesteld, of waarin de boete niet meer dan uiterlijk twee, drie- of vierhonderd gulden bedraagt. Van de gewijsden in strafzaken kan geen appel, maar alleen cassatie worden toegelaten. Het is inderdaad eene ongerijmdheid, dat thans in correctionele en politie-zaken appel en later nog beroep in cassatie van het vonnis in appel gewezen bestaan, terwijl in criminele zaken, wanneer het geldt eene onuitwischbare vlek, en zelfs het leven der beschuldigen, geen appel maar alleen cassatie wordt toegelaten. Er valt inderdaad niet te twisten over de al of niet wenschelijkheid van het appel in alle strafzaken. Het is onmogelijk hetzelfde algemeen toe te staan; en daaruit volgt van zelf, dat het evenzeer bij geringere straffen als bij grotere moet gemist worden. De zekerheid voor den beschuldigde dient gevonden te worden in eene gunstige beslissing ten zijnen voordeele, zoodra er twijfel bestaat. Deze zekerheid kan gevonden worden, door hem in kleine misdrijven en overtredingen te geven twee regters, welke het ter veroordeeling eens moeten zijn; in grotere misdrijven vier regters, in de grootste misdaden zes regters, welke alleen bij meerderheid veroordeelen.

Alvorens van de kantonregten af te stappen, moet nog worden opgemerkt: *vooreerst*, dat van de vonnissen, in het hoogste ressort gewezen, beroep in cassatie moet vallen; *ten andere*, dat het bestaande strafwetboek zoo moet worden gewijzigd of het toekomstige zoo ingerigt, dat de eerste gradatie van straf loopt tot eene of twee maanden gevangenis, en de boeten tot twee, drie- of

vierhonderd gulden, naar mate zulks raadzaam geoordeeld wordt.

Van de kantonregten komen wij tot de regtbanken van eersten aanleg, wier materiële jurisdictie begint, waar die der kantonregters eindigt.

Zij zullen oordeelen: 1°, *ten civile* in eerste instantie over alle personele vorderingen boven de f 400; voorts over alle reële actien, behoudens appel aan den Hoogen Raad, en eindelijk over de appellen van de civile vonnissen der kantonregten, behoudens beroep in cassatie; 2°, over alle mindere strafzaken, welke niet zijn van de competentie der kantonregten, dat zijn: de zoogenaamde correctionnele delikten, en eindelijk 3°, over alle zware strafzaken, thans genaamd *misdaden*. Van alle gewijsden, welke niet aan appel subject zijn, valt beroep in cassatie.

Naar aanleiding der drie hierboven gemaakte onderscheidingen, oordeelen deze regtbanken met drie, vier of zes leden; met drie leden in alle burgerlijke zaken; met vier leden in alle kleine of correctionnele misdrijven; met zes leden in alle groote straf- of criminele zaken.

De Hooze Raad oordeelt ten civile over alle appellen der regtbanken in het Rijk, en voorts in cassatie, over alle andere vonnissen, het zij door de kantonregters in het hoogste ressort, het zij door de regtbanken in appel gewezen, zoo ook over alle veroordeelingen in strafzaken uitgesproken.

Vermits bij elk onderzoek in appel niet alleen het factum, maar ook het regtspunt beslist wordt, en van alle gewijsden, waarvan geen appel aan den Hoogen Raad is toegelaten, toch cassatie mogelijk is, wordt door de zamenstelling der regterlijke magt, zoo als die hier is opgegeven, voldaan aan de bepaling van art. 162 der Grondwet, en zoo veel zulks mogelijk is gewaakt voor eene zekere mate van vastheid in de jurisprudentie of gelijke toepassing der wet door het geheele Rijk.

Na deze algemeene beginselen voorop te hebben gezet, komt men van zelf tot het personeel, hetwelk dezelve in toepassing moet brengen. En dan verneemt men, behoudens wijziging en nadere toelichting, het volgende te kunnen vaststellen:

Dat in de bestaande kantonregten geene verandering behoeft te komen, maar de griffiers eeniglijk behoeven te worden geroepen om met den kantonregter in strafzaken regt te spreken.

Geheel anders is het met de regtbanken. Deze, regt sprekende met drie leden in burgerlijke zaken, met vier leden in kleine strafzaken, en met zes leden in groote strafzaken, hebben daarbij nog behoefte aan minstens twee regters-commissarissen.

Zij verkrijgen een uitgestrekter regtsgebied en meerder aanzien.

Zij zullen uit grooter personeel dan thans moeten worden zamengesteld.

In groote trekken zal men daarvan ook hier eene schets geven.

In verreweg de meeste provincien zullen slechts twee dergelijke regtbanken (welke men liefst den naam gaf van *raden van justitie*, in overeenstemming met den titel van den *Hoogen Raad*), in de provincien Utrecht en Drenthe slechts eene dergelijke regtbank of *justitiaraad* behoeven te bestaan.

Binnen Amsterdam en Rotterdam, waar gewis zulke justitiaraden zullen gevestigd zijn, zal een personeel van één president, één vice-president en acht leden, met drie suppléant-regters, wel voldoende zijn om zamen te stellen: vooreerst, eene civile regtbank van drie leden, zitting houdende driemaal 's weeks; ten tweede, eene correctionnele regtbank van vier leden, zitting houdende twee- of driemaal 's weeks, en ten derde, eene criminele regtbank van zes leden, zitting houdende eens per week; benevens twee regters-commissarissen, daar dezelve leden die ten correctionnele zitting en ten civile, de criminele kamer kunnen uitmaken.

Wanneer men nu bij deze regtbanken voegte een officier of procureur des Konings en twee substituten of advocaten des Konings, zal het personeel voldoende zijn voor de behoeften.

Te Amsterdam, en misschien ook in Rotterdam, zullen wellicht meer civile en correctionnele kamers worden vereischt, even als eene versterking van het Openbaar Ministerie en der regters-commissarissen.

De Hooze Raad zal ten gevolge van deze geheele inrigting ook eene andere huishoudelijke inrigting moeten ondergaan. Hij zal moeten zijn zamengesteld uit twee kamers voor burgerlijke regtszaken, tevens bestemd om te oordeelen over die zaken, welke ter eerster instantie aan de bijzondere jurisdictie van dien Raad zijn opgedragen. Het Hoog Geregtshof vóór 1838, dat twee burgerlijke kamers, zitting houdende twee of driemaal 's weeks, telde, heeft genoegzaam bewezen, dat deze voldoende zijn ter afdoening der burgerlijke zaken.

Voorts twee kamers van cassatie, tusschen welke verdeeld zijn alle criminele en andere cassaties.

Daar in appel tevens het factum en regtspunt moet worden uitgemaakt, zal het noodig zijn dat de Hooze Raad ten civile minstens met vijf leden regt spreke. Maar, daar in cassatie het alleen betreft de beslissing van een regtspunt en de Hooze Raad in cassatie het factum moet aannemen, zoo als dat in de vonnissen staat uitgedrukt, is het volstrekt onnoodig daartoe een groot aantal regters bijeen te roepen, maar is het misschien meer raadzaam, tot vestiging der jurisprudentie, dit aan weinigen op te dragen; en zal het voldoende zijn in die kamers van cassatie meer dan drie leden te roepen.

Wanneer op dezen voet de Hooze Raad wordt ingerigt, zal het personeel niet meer dan drie leden en eenen advocaat-generaal behoeven te worden vermeerderd.

Alvorens de financiële uitkomsten van deze inrigting op te sommen, dient hier te worden aangeteekend, dat, naast deze regterlijke instelling, eene aanmerkelijke vereenvoudiging in de regtspleging behoort te worden ingevoerd. Het is onmogelijk dit hier in alle deelen op te geven, maar eenige punten verdienen echter te worden vermeld.

1. *ten civile*:

De geheele regtspleging bij de kantonregters heeft plaats zonder de verpligte tusschenkomst van advocaten en procureurs.

Het appel zal, zoowel bij de regtbanken als bij den Hoogen Raad, summier moeten worden behandeld.

De cassatie van vonnissen in burgerlijke zaken moet blootelijk geschieden bij eene gedeponeerde conclusie ter

griffie van den regter waar het vonnis is gewezen. De partij antwoordt daarop binnen eene maand, op dezelfde wijze. Het een en ander wordt blootelijk opgezonden ter beslissing aan den Hoogen Raad. Eene mondelinge voordragt bij den Hoogen Raad in cassatie kan niet geschieden, dan op het verlangen of de bewilliging van de kamer van cassatie.

In de burgerlijke regtspleging behoort de afscheiding van exceptien en van incidenten van de principale zaak bijna geheel te worden opgeheven, behoudens de verpligting van den regter om afzonderlijk op de exceptie of het incident en de principale zaak regt te doen.

Zij wier regtstheorie berust op de praktijk zullen moeten erkennen, dat deze bepaling eene aanmerkelijke bezuiniging voor de gedingvoerende partijen zal daarstellen.

2. *ten correctionnele en criminele*:

De kantonregters regt sprekende in kleine strafzaken, hebben de getuigen bijna zonder kosten. Bezuiniging. De correctionnele regtbanken raken ten deele meer verwijderd van de plaats van het delict. Bezwaar.

De criminele regtbanken, zijnde in den regel nog eens zoo groot in aantal als de tegenwoordige provinciale geregtshoven, naderen de plaats waar het misdrijf is gepleegd. Aanmerkelijke bezuiniging.

De voorloopige instructie in correctionnele en criminele zaken wordt ten deele verwijderd. Bezwaar.

Het benoemen van twee regters-commissarissen dient hoofdzakelijk, opdat een zich in loco delicti zal begeven. Deze zijne zending moet dit bezwaar verminderen, en zal strekken om meer algemeen de instructie op de plaats van het delict zelve te doen geschieden en het geven van getuigenis den ingezetenen gemakkelijker te maken.

Ook bij de cassaties in strafzaken zal binnen tien dagen de veroordeelde of het Openbaar Ministerie de gronden van cassatie in eene conclusie ter griffie deponeren, waarop binnen andere tien dagen op gelijke wijze kan worden geantwoord, en moet in cassatie niet worden gepleit dan op verlangen of bewilliging van den Hoogen Raad.

De resultaten van dit geheele stelsel zullen zijn, dat al de elf hoven met toebehooren uit het *raderwerk* der regterlijke instellingen worden geligt.

Dat ten minste dertien arrondissements-regtbanken insgelijks zullen ophouden te bestaan.

Deze laatste suppressie zal echter, wanneer men in aanmerking neemt de uitgebreidheid, welke de nieuwe regtbanken of raden van justitie zullen verkrijgen, geene eigenlijke bezuiniging daarstellen, maar het is te verwachten, dat in die suppressie eene compensatie zal worden gevonden voor de meerdere kosten der raden van justitie.

Maar daarentegen mag men aannemen, dat, na aftrek van ongeveer veertig a vijftigduizend gulden (f 40,000 a f 50,000), voor de uitbreiding van den Hoogen Raad, en onvoorziene uitgaven bij de raden van justitie, de som van driemaal honderd zeven en zestigduizend acht honderd gulden (f 367,800) thans uitgetrokken, voor de provinciale hoven, plus tienduizend achthonderd gulden (f 10,800) voor hunne deurwaarders zal zijn uitgespaard. Er wordt hier voorzigtigheidshalve gezwezen van nog een post van f 11,600 bureaukosten der geregtshoven, omdat deze som ten gemoetkoming der kantonregters en der justitiaraden noodig kan zijn.

Voorts is het waarschijnlijk, dat de nieuwe instelling ook van gunstigen invloed op de justitiekosten zal zijn, en zelfs op de kosten der gevangenen zal terugwerken.

In eene bezuiniging, die plaats heeft door vereenvoudiging, vindt men steeds voordeelige resultaten, waaraan zelfs bij het ontwerpen der vereenvoudiging niet was gedacht.

Intusschen mag hier niet worden verzwegen, dat, zoo men in den tegenwoordigen tijd bij het ontwerpen van een vereenvoudigd staatsbestuur niet op personen mag zien, maar men zich als het ware in de toekomst moet verplaatsen, van de andere zijde, de tegenwoordige Regering niet onbillijk mag zijn jegens hen, die al vroeger tot regterlijke betrekkingen had geroepen.

Thans, nu er zich een nieuw tijdperk voor Nederland opent, nu de ingezetenen zullen geroepen worden om plaatselijk hunne bestuurders te kiezen en zich landelijk te doen vertegenwoordigen, zal meer en meer op vereenvoudiging worden aangedrongen, en zal die meer en meer moeten worden betracht, en moet een ieder gedrongen worden van de bewustheid, dat hij in zijne eigen krachten en in zijne eigen middelen bronnen van ontwikkeling moet zoeken, en dat het vooruitzicht om in openbare betrekkingen een middel van bestaan te vinden, zering is geworden, dat niemand daarop meer met eenige zekerheid zal kunnen rekenen.

Thans mag en moet de Regering zich niet afvragen, welke uitkomsten zullen de nieuwe instellingen voortbrengen, maar welke uitkomsten zullen zij hebben voor het algemeen?

Het is met dit denkbeeld voor oogen, dat men in het justitie-wezen wil afbreken en opbouwen.

Het is dit denkbeeld, waarvan de Regering in alle takken van bestuur moet doordrongen zijn.

Zij mag niet vragen, welk nadeel zullen eenige wijzigingen daardoor oogenblikkelijk ondervinden?

Maar zij moet zien op de toekomst, en zich afvragen, welke belangrijke verminderingen van uitgaven zullen er na maanden en jaren, uit dit vereenvoudigd stelsel voortvloeien.

Het Land vergaat niet; het mag door geene Regering als door een vruchtgebruiker van het oogenblik, worden bestuurd.

Maar des echter behoort men billijk te zijn, en moet er gezorgd worden voor hen, die uit hunne betrekkingen worden gestooten, omdat het slechts eene tijdelijke offering voor den Staat is.

Het is daarom, dat de bezuiniging die hier in het justitiewezen met eene groote mate van zekerheid wordt geschat op drie maal honderd en twintigduizend gulden (f 320,000), en welke kan aangroeijen door verminderingen op de gevangenen en op de geregtskosten tot uit-schien een half miljoen, aanvankelijk het eerste jaar wellicht slechts anderhalve ton gouds zal bedragen, dien men namelijk aan de uitvallende ambtenaren tot den hunderdten bezoldiging toekent. Maar van maand tot maand, en van jaar tot jaar, zal die som toenemen en zal telkens een geringer cijfer op de begrotingen worden gebragt.

shields 13 Polka, Taylor, mede v. Rotterdam; — te Mobile 28 oktober Adrian, Scott, van Boston, om eene lading voor Antwerpen in te nemen; te New-York 26 Tallisman, Horstman, van Antwerpen, uitgeklaard 25 Maria Anna, van der Wal, n. Amsterdam; te Charleston 19 Tremont, Taylor, naar Rotterdam, en 25 Edwin, Wales (van Havana), n. Antwerpen; te Boston 24 Pico, Leckie, n. Rotterdam; — te Havre 2 aangekomen Ceres, van der Haak, v. Rotterdam, 3 Zaidree, de Jong, v. Harlingen, 8 Camilla, Kleinwort, 11 Gustave Adolphe, Arends, 12 President, Woller, en 13 Quenten Meijjs, Michaelen, alle vier van Antwerpen, en 21 Maracibo, Conter, van Rotterdam, afgeleid Horacio en Liverpool naar het Kanaal om order.

De schepen *Janina Frouvina*, kapit. J. E. Scherpbier, n. Newcastle, *Cygnat*, D. Martin, en *John*, J. Scotland, beiden naar Glasgow en alle drie van Rotterdam, zijn den 14 dezer wegens tegenwind in de baai van Bridlington binnengelopen.

YARMOUTH-NORFOLK den 14 dezer. Het Nederlandsch schip *Maatschappij* is masteloos in deze haven binnengelopen.

Het schip *Glasgow*, kapit. Hamber, van Havana naar Cowes om order, is den 23 oktober lek, met verlies van rondhout enz., te Bermuda binnengelopen; hebbende tusschen den 13den en den 14den op Kaap Hatteras een storm doorstaan.

IN LADING LIGGENDE SCHEPEN.

Te Rotterdam:

BATAVIA, mede voor Passagiers, waartoe hetzelfde bijzonder is ingerigt, het nieuw gebouwd en gekoperd Nederlandsch Barkschip *Bereteling*, kapit. D. O. van der Wal, voerende eenen bekwaamen Scheeps-Doctor. Adres ten kantoren van *Kuyper, van Dam en Smeer en Hudig en Blokhuyzen*.

BATAVIA en SOERABAJA, mede voor Passagiers, het gekoperd smelzeld Nederlandsch Barkschip *Mercator*, kapitein E. T. Brouwer. Adres ten kantoren van *Kuyper, van Dam en Smeer*.

KONINGSBERGEN, het Nederl. Kotschip *Agina Vindina*, kapit. G. S. Brouwer. Adres bij *Kuyper, van Dam en Smeer*.

LIVERPOOL, het Engelsch Barkschip *Wild Irish Girl*, kapit. E. B. Graham, om den 21 dezer te vertrekken. Adres ten kantoren van *Kuyper, van Dam en Smeer*.

Zierikzee.

BATAVIA, mede voor Passagiers, waartoe hetzelfde bijzonder is ingerigt, het nieuw gebouwd en gekoperd Nederlandsch Barkschip *Schouwven*, kap. R. A. Tange, voerende eenen bekwaamen Scheeps-Doctor, om tegen 20 November te vertrekken. Adres ten kantoren van *Kuyper, van Dam en Smeer en Hudig en Blokhuyzen*, te Rotterdam.

BEURS- EN MARKTBERICHTEN.

AMSTERDAM den 17 November. Nederlanden, Werk. Schuld, 2½ pc., 45½ a 45¾, geb. 45; id., 3 pc., 53½ a 54, geb. 54; id., 4 pc., 60½ a 70½, geb. 70½; Aand. Arnh. Spoorw., 4½ pc., 75½. België, Cert. bij *Rothschild*, 2½ pc., 36½ a 36¾, geb. 36¾. Rusland, bij *Hope en Co.*, 5 pc., 98½; id. 1828 en 1829, 5 pc., 98; Negot. 1831 a 1833, 5 pc., 88½; id. bij *Stieglitz*, 4 pc., 77½. Spanje, bij *Ardoin*, 5½ pc., 84½; id. Coupons, 5½ pc., 24½; Binnenl., 3 pc., 17½ a 17¾, geb. 17¾. Portugal, te Londen, 3 pc., 22½; idem, 4 pc., 23½. Oostenrijk, Metaliek, 5 pc., 66 a 66½, geb. 66½; id., 2½ pc., 34½ a 35½, geb. 35. Peru, te Londen, 6 pc., 21½ a 22, geb. 21½; Coupons f 1½ a 1½.

5 urs. Ned. Werkel. Schuld, 2½ pc., 45½ a 45¾. Spanje bij *Ardoin*, 5½ pc., 84½; id. Binnenl., 3 pc., 17½. Oostenrijk, Metaliek, 2½ pc., 35½.

AMSTERDAM den 17 November. Hamburg 2 maanden f 34½, zigt f 36½; Londen 2 maanden f 11. 95, zigt f 12; Lissabon en Porto 5 maanden f 41½; Petersburg 2 m. f 183 pap.; Disconto 5 pc.

ROTTERDAM den 17 November. Nederlanden, Werk. Schuld, 2½ pc., 45 l. k., 45½ h. k., 45½ geb. k.; idem, 4 pc., 60½ l. k., 60½ h. k., 60½ geb. k.; België, bij *Rothschild*, 2½ pc., 36½. Spanje, Coupons *Ardoin*, Nieuwe, 5½ pc., Oostenrijk, Metaliek, 2½ pc., 34½. Peru, Coupons f 1½ l. k., f 1½ h. k.

ROTTERDAM den 16 November. Parijs 2 maanden f 56, kort f 56½; Bordeaux 2 maand. f 55½, kort f 55½; Frankfurt 6 weken f 93½. Den 17den. Londen 2 maanden f 11. 95, kort f 12. 01½; Hamburg 2 maanden f 34½, kort f 35.

AMSTERDAM den 17 November. TARVE is heden weder slechts bij gerijven tot vorige prijzen aan Cons. verkocht, als: 128 @ honte Polka f 327, f 328; 120 @ ger. O. dito f 275; 120 @ N. Vries f 180; 132 @ Cubanca f 268. — In ROGGE ging mede tot vorige prijzen zeer weinig om; verkocht: 123, 125 @ Gelders. f 150, f 154; 118 @ Petersh. f 137. — GERST in één doen: 114 @ Deens. f 155; 98 @ N. Old. Zomer f 108. — HAVEN zonder handel. — BOEKWEIT prijshoudend: 118 @ Gelders. f 150. — KOOLZAAD: Ooster. f 52; Meist. f 55½; op 9 Vat, dadelijk f 61. — LIJNZAAD één doen, met meer handel: 107, 108 @ Koningsberg f 220; 114 @ Memel f 260; 112, 113 @ Libausch f 235. — RAAPOLIE: op 6 w. f 58; Vlieg f 37 a f 36½; in Mei eerst. f 36 a 37. Sept. f 35½; Dec. f 36, f 35½. f 36. — LIJNOLIE: op 6 w. f 28½; Vlieg f 27½. — HENNEP-OILIE: op 6 w. f 35½. — RAAPKOEKEN f 60 f 64. — LIJN-KOEKEN f 8 a f 10.

SCHIEDAM den 16 November. Jenever, het Nederl. Vat, zonder fast, f 17. 50; Amst. proef, idem idem, f 18. 75. Zonder de belasting. Den 17den waren de prijzen als boven.

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad ROTTERDAM, Gehoord het verzoek van vele Vleeschhouwers, Huurders van Banken in de Groote Stads Vleeschhal;

Gelot op Art. 2 en 3 van het Reglement op de Vleeschhallen en de Pensal,

Geven bij deze aan de Ingezetenen kennis, dat de groote Stads Vleeschhal van heden af tot den 1sten Maart aanstaande, op de vijf eerste werkdagen der week, zal worden gesloten des avonds ten vijf ure; blijvende het uur van sluiting op Saturday avond als vroeger bepaald.

Rotterdam den 18 November 1848.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,

J. F. HOFFMAN.

Ter ordonnantie van dezelve,

STORM VAN 'S GRAVESANDE.

Het beroep van het Nederlandsch, Israëlitisch Armbestuur alhier, op de liefdadigheid zijner geachte Stadgenooten, in het Verslag, houdende het beheer van het Israëlitische Oude Lieden- en Zieken-Gesticht, over de dienst der drie laatstverloopen jaren, heeft, dank zij hunner belangstelling, weder eene uitkomst opgeleverd die aan het doel beantwoordt, en den Ondergetekenden de schatting der dankbaarheid oplegt. Het Armbestuur rekent het zich tot pligt dezelve, door deze, aan alle Menschenvrienden te brengen, die de gemelde Inrigting van Weldadigheid weder met Giften, in eens of met vaste jaarlijksche bijdragen, hebben gelieven te ondersteunen, en wenscht hun den zegen des Hemels tot loon hunner mededeelzaamheid toe.

Het Ned. Isr. Armbestuur voornoemd,

E. EZECHIELS, Vz.

J. L. HEIJERMANS, Sec.

Heden beviel van eene welgeschapen DOCHTER ELIZABETH RUEB, geliefde Echtgenoot van

Rotterdam den 19 November 1848. ADRIAN CARP.

Kenige kennisgeving.

Heden overleed onze dierbare Vader en Behuwdvader, de Heer DIRK HENDRIK HILMAN, in den ouderdom van bijna 63 jaren; eene ongesteldheid van weinige uren maakte een einde aan zijn voor ons zoo dierbaar leven.

Rotterdam den 11 November 1848. Uit aller naam,

J. C. FRANCINO.

M. H. HILMAN.

Heden overleed, aan verval van krachten, in den gezegenden ouderdom van ruim 81 jaren, mijn waardige Man, de Heer WILLEM HUYSER, diep betreurd door mij, mijne Kinderen en Behuwdkinderen. Dankbaar aan God, voor het groote voorrecht dat ons hierin te beurt viel, hopen wij Hem eerbiedig te zwijgen.

Soetermeer K. STOLK,

den 13 November 1848.

Wed. WILLEM HUYSER.

Heden ontsiep zacht, in den ouderdom van ruim 67 jaren, na eene ongesteldheid van eenige dagen, tot bittere droefheid van mij, en van mijne Kinderen, Behuwd- en Kleinkinderen, mijne hartelijk geliefde Echtgenoot, EVERDINA MARGARETHA VAN ROSSUM, na eene gelukkige echtverbintenis van bijna 42 jaren.

Rotterdam den 15 November 1848. J. POMPE.

Heden overleed, tot mijne diepe droefheid, mijne geliefde jongste Dochter, CLASINA, in den jeugdigen leeftijd van circa 20 jaren.

Rotterdam den 15 November 1848. Wed. G. VAN VEEN,

geb. STIKKERS.

Heden overleed, tot onze bittere droefheid, aan eene kortstondige ziekte, onze geliefde Moeder en Behuwdmoeder, Vrouwe MARIA PETRONELLA ROCHUSSEN, Weduwe den Heer Mr. F. B. s' JACOB.

Amsterdam den 15 November 1848. Uit aller naam, M. H. S' JACOB.

Heden overleed, ten mijnen huize, mijne hartelijk geliefde, eenig overgeblevene Zuster, A G A T H A LINNING, Huisvrouw van W. H. VAN DEN PAUW, nalatende een Kind, te jong om zijn verlies te beseffen.

Rotterdam den 16 November 1848. A. A. LINNING.

Heden overleed, tot onze diepe droefheid, onze waarde Vader, J. LEMS, in den ouderdom van 61 jaren.

Schiedam den 16 November 1848. Uit aller naam, J. LEMS.

Heden overleed, tot diepe droefheid van mij en mijne Betrekkingen, mijn waarde Echtgenoot, GOVERT GRADUS DE COCK, in den ouderdom van ruim 32 jaren, mij nalatende twee nog jeugdige Kinderen.

Rotterdam den 16 November 1848. G. M. SWINKELS,

De Affaire zal door de Weduwe op denzelfden voet worden voortgezet. Wed. G. G. DE COCK.

KONINKLIJKE ZUID-HOLLANDSCHE SCHOUWBURG, onder directie van den Heer A. Peters.

Saturday den 18 November 1848: DE SCHOTSCH LANDJONKER AAN HET HOF VAN KAROL II, Blijspel in vijf bedrijven, naar het Fransch van Alexander Dumas (nooit op eenig Hollandsch Tooneel vertoond). Gevolgd door: FROSINE, of de laatste Aangekomene, Blijspel met Zang, in één bedrijf, naar het Fransch; waarin door M. w. Sablatrolles zes onderscheiden karakters zullen vervuld en eene Aria van Conconne zal gezongen worden. Aanvang ten zes ure.

NIEUWE SALON DES VARIETES,

Zaal Concordia, Kruiskade.

Op Maandag den 20 November 1848: DE HEER LUSTIG, of de Deurwaarder Liedjesdichter, Blijspel met Zang, in twee bedrijven, door J. H. Grave. Na hetzelfde: DE LOTELING, vrolijke Vaudeville in één bedrijf, door W. Greeven. — Entree 75 Cents.

Aanvang ten half acht ure.

SCHOUWBURG-LOCAAL MERCURIUS.

De Ondergeteekende en het ten zijnen huize werkzaam Tooneelgezelschap achten het zich ten pligt, hunne

Wekelijksche Tooneelvoorstellingen bij provisie te staken, daar de droevige tijdsomstandigheden niet toelaten gemakkelijkheden van dien aard voort te doen gaan. Hij biedt zijn KOFFIJHUIS tevens in de gunst zijner geëerde Beghinntigers aan.

A. NOBEL, Koffijhuishouder

in het Locaal genaamd MERCURIUS, Bagijnenstraat.

STOOMBOOTVAART OP SCHOTLAND,

voor Passagiers en Goederen.

Naar LEITH, het Stoom-Schroefschip BORDER

QUEEN, Kapitein Thomas Duncanson.

Adres ten Kantore van GEORGE LEVINGSTON

en van J. A. HOUWENS.

STOOMPAKETVAART

TUSSEN

ROTTERDAM en HAVRE.

De Stoompakets HAMBURG, Kapitein Maressal, vertrekt van hier Woensdag den 22 dezer, des morgens. Adres ten Kantore van SMITH & Co., Boompjes, wijk 1, n. 187.

Tweede Vergadering van Kiesgeregtigden der IXde en Xde Districten van de Provincie Zuid-Holland (beide de Hoofd-Districten Rotterdam), ten gevolge der oproeping dato 9 November laatstl., op Saturday den 18 November 1848, des middags te 12 ure, op de Oude Bovenzaal van het Gebouw DEN DOELE (ingang Vestzijde), door Heeren Commissarissen der Societeit Harmonie daartoe welwillend afgestaan. AART VEDER.

Deelhebbers in de Maassluische Maring-Reederij worden genoodigd om te komen op Woensdag den 22 November 1848, des middags ten 12 ure, op het Raadhuis te Maassluis, ten einde aan te hooren en op te nemen de Finale REKENING en VERANTWOORDING, welke alsdan door Directeuren zullen worden gedaan; deze, na de goedkeuring, wegens hunne gestie te dechargeren en daardoor hen in staat te stellen de UITDEELING te doen van het aanwezig Slot, volgens Artikel 17 der Acte van Overeenkomst.

Aangekomen Pulke BUBAO KASTANJES, Malaga CITROENEN, TROS-ROZIJNEN, VLIJEN en andere Uitlandsche VRUCHTEN, als mede te bekomen Pulke Chinese Cocoon Afte GEMER, in Halve Potjes, tot civiele prijzen, bij HENDRIK VAN DER VIJVER, Westnieuwland.

VERLOREN.

een niet groote Newfoundlandse HOND, zijnde eene Teef, met Witte Borst en Witte Pluim aan de Staart. Die dezelve te regt brengt bij den Omroeper aan het Huur- en Verhuurkantoor, in het Hang, wijk 4 n. 6, zal Vijftig Guldens tot beloning ontvangen. F. J. W. KLOOSTERMAN.

Bij Vonnis der Arrondissements-Regtbank te Rotterdam, van den 25 September 1848, in debet geregistreerd en bij Exploit van den Deurwaarder JAN ALBER BRAAKMAN, van den 13 October 1848, behoorlijk teekend, is, op de vordering van HENDRIK MENDER CULVERHOUSE, wonende aldaar in de Westewagenstraat, wijk 5, n. 560, admisse gehad hebbende om te deze kosteloos te procederen, uitgesproken de Ontbinding van het Huwelijk, den 20 Juli 1842, te Rotterdam tusschen hem en zijne Huisvrouw MARIA VAN RAVENSTEYN, wonende aldaar in de Zandstraat, wijk 5, n. 44, voltrokken.

Voor Extract conform,

F. RUYCHAUVER, Procureur.

De Ondergeteekende verwittigt bij deze, dat z MAGAZIJN wederom ruim voorzien is van alle soorten van HAARDEN en KACHELS, en dat bij hem DE HAND TE KOOP is een extra Fijne Insteken SPIEGELHAARD (laatst model).

F. J. P. TROUSSELOT.

geotrooijerd voor verbeterde Brändkasten en Kisten Westewagenstraat te Rotterdam.

HOEDEN- EN PETTEN-FABRIEK.

B. VAN RAALTE AL.

HOOGSTRAAT, HET VIERDE HUIS VAN DE VLAMMARKT, heeft heden ontvangen eene Partij extra Fijne en Elegante GRIJZE JONGENS-HOEDJES; als mede is hij ruim voorzien van Nieuw moderne WINTER-PETTEN en MUTSJES, en daar de voorraad van de GRIJZE Hoedjes zeer groot is, zal hij dezelve in het Groen en Klein Goedkoop verkoopen.

Men vraagt een

HULP-ONDERWIJZER

bekend met de Fransche taal. Adres H. L. DE BE Hang, wijk 4, n. 11.

UIT DE HAND TE KOOP een goed onthouden HUIS, ingerigt tot Logement, op goeden Stand, in de Pottenbakkersteeg, bij Boompjes, wijk 1, n. 168. Adres bij den Mr. Timman P. HOOTKAAS, op de Nieuwehaven, alhier.

Uit de hand te koop eene extra Goede en Fijne

PIANINO EN EENE ENGELSCH PIANO

voor welker deugd wordt ingestaan. Adres bij C. KELLENBACH, Horlogiemaker, in den Oude te Rotterdam.

PUBLIEKE VERKOOPING, op Maandag den 20 November 1848, des voormiddags ten 10½ ure, in het Logement de Zee, van den Strijk te Rotterdam: circa 34 Lasten LIJNZAAD,

minder en meerder door Zeewater beschadigd van Koningsbergen alhier aangebragt per de Fenning Kapitein H. H. Duit; thans liggende in Ligters. Na informatie te bekomen ten Kantore van JAN VAN WAGENINGE & ZOON en SCHADEE & Co.

OPENBARE VERKOOPING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad ROTTERDAM, als daartoe behoorlijk door den E. Achtbaren Raad der Stad geautoriseerd, zijn voornemens om ten overstaan van den Notaris CAZAUX, alhier residentende, op Donderdag den 7 December 1848, voormiddags ten 10 ure, in het Huis der Notarissen aan de Gelderschekade te Rotterdam, in het openbaar te doen veilen, en op Donderdag den 21 derzelfde maand ter zelfder ure en plaatse, te doen afslaan, om aan hoogstbiedenden of eerstmijnenden finaal te worden verkocht:

Vijf en veertig ERVEN, op den onbebouwd grond vóór het Eerste Nieuwewerk, aan de rivier de Maas buiten de Wester Nieuwe-Hoofdpoort der stad in de gemeente van Rotterdam, tusschen den ingang de Leuvehaven en den Veerdam op Katendrecht. Deze Erven bijzonder gunstig gelegen tot den Aanbouw van nieuwe Woonhuizen, Pakhuizen, enz., en overal naauwkeurig aangewezen op de Kaart van het Terrein van stadswege vervaardigd en bereids sedert eenigen tijd verkrijgbaar gesteld.

De gemelde Erven zijn thans Kadastraal opgenomen en op de Kadastrale Stukken gebragt, onder zoodanige Nummers en onder zoodanige Inhoudsgruotten als Biljetten uitvoerig vermeld.

De verkoop zal plaats hebben onder deze hoofde waarde:

De ieder Kooper op zijn gekocht Erf een Gebouw zal moeten bouwen, waarvan de Gevel de geheele breedte van het Erf zal moeten beslaan; zullende evenwel, van reer de Eigenaar van een Perceel aan de waterzijde, dat is langs de Maas of langs de Veerhaven gelegen, een eigenaar is van een of twee onmiddellijk daarop gelegen percelen, uitkomende aan de geprojecteerde straat tusschen de blokken A en B, of aan die, welke tusschen de te verkoopen percelen en de thans aan het Nieuwewerk bestaande panden zal komen, vrijstaan, om op zoodanig achterperceel of percelen niet te bouwen, maar die geheel tot een Tuin aan te leggen.

Nadere informatie zijn intusschen te bekomen aan de respectieve Kantoren van al de Notarissen te Rotterdam residentende, alwaar, veertien dagen vóór de veiling, haar geheel ter lezing zullen liggen de Condities, welke de verkoop zal plaats hebben, waarvan gedurende denzelfden tijd, tegen betaling van 25 Cents, afschriften verkrijgbaar zullen zijn ten Kantore van voornoemde Notaris CAZAUX, aan het Westnieuwland te Rotterdam. Zullende voorts op Maandag, Dingsdag en Woensdag vóór de veiling, van des voormiddags ten 10½ tot des namiddags ten 2 ure, op de plaats zelve, waar de Percelen reeds door genommerde plaatjes zijn aangeduid, van Stadswege aan diegenen, die zulks mogten verlangen, nadere aanwijzing van een en ander worden gedaan.

Te Rotterdam, bij JAN ARRENBURG & Co.

(Het begin van dit Stuk wordt in de Courant gevonden.)

HOOFDSTUK V. Binnenlandsche Zaken.

Het binnenlandsch bestuur kan geene aanzienlijke vermindering ondergaan. De Grondwet handhaaft provincien en gemeenten, en beider besturen. Later zal moeten worden overwogen, of het getal der provincien zal kunnen worden verminderd; voor het oogenblik valt daaraan niet te denken. Het Departement van Binnenlandsche Zaken is er nu reeds op bedacht geweest, de provinciale autoriteiten aan te schrijven, om de gemeentebesturen, door vereeniging van gemeenten, te verminderen en daarvan plannen te ontwerpen. De wetgever zal daarover hebben te beslissen, en de uitkomsten daarvan zullen slechts geringen invloed kunnen uitoefenen op de begroting van het Rijk.

In hetgeen thans bestaat zijn niettemin door vereenvoudiging eenige bezuinigingen aan te brengen. Het volgende wordt daartoe naar aanleiding der begroting voor de jaren 1848 en 1849 vastgesteld, eerbiedig aan de beoordeeling van Uwe Majesteit onderworpen.

Iste afdeeling.

1.º De post van opperhouthvester kan worden afschaffen, en die titel, met een gedeelte der bemoeijingen daaraan verbonden, opgedragen worden aan den Minister van Justitie. Daardoor wordt bespaard het tractement van den opperhouthvester f 4,000.

2.º De beide raden-adviseurs kunnen worden gepensionneerd, de een dadelijk, de ander na verloop van weinig tijds; besparing f 10,000.

3.º Op het personeel der ambtenaren van het Ministerie is nu reeds uitgespaard hetgene minder wordt uitgegeven dan op de begroting is uitgetrokken f 6,000. Door meerdere vereenvoudiging van den arbeid zal deze besparing in vervolg van tijd grooter zijn.

IIde afdeeling.

De collegien der Gedeputeerde Staten in de verschillende provincien schijnen in talrijkheid van personeel te kunnen worden verminderd, en de districts-commissarissen in Noord-Brabant, Gelderland, Limburg, en althans gedeeltelijk in Zeeland, te kunnen worden gemist. Daardoor zullen worden uitgespaard:

1.º In Noord-Brabant, a, de tractementen van twee leden van Gedeputeerde Staten f 3,000; b, de kosten van het intermediair bestuur tusschen het provinciaal bestuur en de gemeentebesturen f 8,000.

2.º In Gelderland, a, twee leden der Gedeputeerde Staten f 3,000; b, intermediair bestuur f 9,550.

3.º In Zuid-Holland, twee leden der Gedeputeerde Staten f 4,000.

4.º In Noord-Holland, twee leden van Gedeputeerde Staten f 4,000.

5.º In Zeeland, a, een lid van Gedeputeerde Staten f 1,500; b, ten minste een van de districts-commissarissen, zoo niet meerdere f 1,600.

6.º In Utrecht, een lid van Gedeput. Staten f 1,500.

7.º In Friesland, twee leden van Gedeput. Staten f 3,000.

8.º In Overijssel, een lid van Gedeput. Staten f 1,500.

9.º In Groningen, een lid van Gedeput. Staten f 1,500.

10.º In Drenthe, een lid van Gedeputeerde Staten f 1,500.

11.º In Limburg, a, een lid van Gedeput. Staten f 1,500; b, intermediair bestuur f 5,980.

IIIde afdeeling.

1.º Bij het Departement ligt eene nieuwe organisatie van de dienst van den waterstaat in gereedheid, door welke invoering zullen kunnen worden uitgespaard aan tractementen f 17,000.

2.º Door abonnement der reiskosten zal een gedeelte der f 40,000, daarvoor uitgetrokken, kunnen worden bespaard, welke som hier echter wordt gebragt voor memorie.

3.º De commissie ter uitroeiing van het konijn kan worden ontbonden en bespaard de post voor reis- en verblijfskosten, uitgetrokken op f 787.

IVde afdeeling.

1.º De beide inspecteuren der Latijnsche scholen kunnen tegenwoordig worden gemist, immers zoo lang het staats-examen tot toelating der studenten aan de hoogeschoolen zal worden behouden, f 6400.

2.º Op de kosten der hoogeschoolen zal, het zij door vernietiging van eene derzelve, het zij door verdeling der faculteiten onder dezelve, het zij door verandering van inrigting, kunnen worden uitgespaard f 70,000.

3.º De toelagen aan schoolonderwijzers-gezelschappen, f 4000.

Vde afdeeling.

1.º Op de opheffing van het Koninklijk Nederlandsch Instituut is meermalen aangedrongen. Die opheffing komt niet wenschelijk voor, aangezien het Gouvernement meermalen eenig nut trekt van de voorlichting van dat geleerde ligchaam. Het schijnt daarom raadzaam het subsidie, tot nog toe aan hetzelfde verleend, ten bedrage van f 11,000, te verminderen met f 6000.

2.º De Koninklijke Akademie te Delft staat tegenwoordig slechts voor memorie op de begroting voor Binnenlandsche Zaken uitgetrokken. Dat zal in het vervolg niet meer kunnen plaats hebben, maar alles wat aan die Akademie wordt te koste gelegd op die begroting moeten worden uitgetrokken.

Daaruit zal het dan blijken, dat het bedrag van die kosten niet geveendredig is aan de vruchten, die daarvan worden ingeoogst.

Wanneer men de ondervinding raadpleegt, daaruit opmaakt, dat er voortaan slechts schaars gelegenheid zal bestaan, om kweekelingen van die school onder de ambtenaren van den waterstaat op te nemen, en daarbij vooruitziet, dat het waarschijnlijk moeilijk zal zijn vol te houden, dat alleen kweekelingen van deze school in administrative betrekkingen in de Oostindische bezittingen zullen mogen worden geplaatst, dan zal men spoedig tot de overtuiging geraken, dat deze akademie niet zal kunnen blijven bestaan. Het blijft niettemin wenschelijk, dat er eene wel ingerigte school besta, op welke bekwaame ingenieurs, bouwmeesters enz. kunnen

worden gevormd. De jeugdige leeftijd der kweekelingen van die school maakt het raadzaam, hen onder een voortdurend toezigt te plaatsen. En deze denkbeelden geven aanleiding om het raadzaam te achten, dat deze akademie met die van Breda vereenigd en derwaarts overgebragt worde. Wanneer het leger van den Staat in sterkte mogt worden verminderd, en daardoor ook het aantal te vervullen officiersplaatsen zal inkrimpen, zal ook die militaire akademie, zoo kostbaar als zij nu is ingerigt, niet wel kunnen blijven bestaan. Aan eene school tot het opleiden van bekwaame officieren is niettemin onwederprekelijke behoefte. Om nu beide deze akademien voor ondergang te bewaren en de kosten van beiden zeer aanmerkelijk te verminderen, komt het ons raadzaam voor, beide te vereenigen, en de inrigting zoo eenvoudig en onkostbaar mogelijk te maken.

Ter vermeerdering van de besparing, die daarnit zou voortvloeijen, zouden sommigen van ons het wenschelijk geacht hebben, ook het instituut voor de marine van Medemblik naar Breda over te brengen, waardoor tevens zou worden regt gedaan op de klagen, die meermalen worden aangeheven, over het ongezonde van het verblijf te Medemblik, en den nadeeligen invloed, dien dat uitoefent op de lichamelijke ontwikkeling der adelborsten en op het onderwijs. Anderen, waaronder de Minister van Marine, zijn evenwel van oordeel, dat het onderwijs en de opleiding der adelborsten daardoor te veel zouden lijden, en kunnen om die reden in deze laatstgenoemde vereeniging niet toestemmen, gelijk hierna, bij het achtste hoofdstuk nader zal worden ontwikkeld.

3.º Voor premien ter betaling van verschuldigde octrooiregten, en voor belooningen tot aanmoediging van kunst en volksvlijt, en van daartoe strekkend onderwijs, alle welke posten wij zouden meenen te kunnen vervallen, stellen wij eene vermindering voor der daarvoor uitgetrokken som, ten bedrage van f 5,000.

IXde afdeeling.

1.º de tractementen, bureau-kosten en belooningen der ambtenaren van de Opperhouthvesterij kunnen worden bespaard ten bedrage van f 52,100; 2.º, terwijl de reiskosten en verblijfskosten van diezelfde ambtenaren kunnen vervallen ten bedrage van f 4,000, te zamen f 237,917.

Wij zijn namelijk van oordeel, dat de bemoeijingen dezer Houthvesterij, voor zoo veel het vervolgen der overtredingen betreft, aan den Minister van Justitie zouden kunnen opgedragen worden, en voor zoo veel het uitgeven der acties en het ontvangen en uitgeven van gelden betreft, aan den Minister van Financien. Op dit hoofdstuk der begroting zoude door dit een en ander kunnen worden bezuinigd f 237,917.

Aangezien echter het vereenigen der werkzaamheden, verbonden aan de Houthvesterij, (door overbrenging van dezelve) met het Departement van Justitie, eenige meerdere uitgaven bij dat departement zullen vereischen, wordt de op dit hoofdstuk te bezuinigen som slechts uitgetrokken voor een bedrag van f 200,000.

HOOFDSTUK VI. Hervormde Eeredienst, enz.

HOOFDSTUK VII. Roomsche Katholieke Eeredienst.

De Vilde en Vilde Hoofdstukken der staatsbegroting, betrekking hebbende tot twee departementen van algemeen bestuur, zijn, naar luid der grondwettige voorschriften, administratief gescheiden, maar de onderwerpen waarover zij handelen komen in doel en strekking, en vooral ook ten aanzien van het staatsbelang, zoozeer overeen, dat wij hebben gemeend onze beschouwingen dienaangaande vereenigd aan Uwe Majesteit te mogen voordragen.

Het zal wel geen betoog behoeven, dat de Staat grootelijks belang heeft bij en bijzonder wordt ondersteund door de ontwikkeling van godsdienstigen zin, verlichting en beschaving zijner ingezetenen, hoedanig dan ook de rigting zij der leer, welke beleden wordt, want alle de gezindheden, welke overeenkomstig de Grondwet zich in Nederland vrijelijk kunnen bewegen, kunnen niets anders dan godsdienstige en zedelijke vorming bedoelen, en leveren daardoor een hechten grondslag op voor de rust en orde en veiligheid van den Staat. Geen Staat kan bestaan, waar godsdienstzin ontbreekt, maar waar godsdienstige beginselen de drijfveren zijn van de handelingen der burgeren, daar vindt de Staat in zich zelve kracht, welke hem voor ondergang duurzaam beveiligt.

Te regt is alzoo in Nederland hooge prijs gesteld op hetgene de godsdienstige belangen van de belijders der onderscheidene godsdienstige gezindheden betref; te regt vooral werd bij de Grondwet het beginsel opgenomen, dat aan iedere gezindheid voortdurend verzekert alle de geldelijke bijdragen van wege den Staat, welke door haar in den jare 1815 werden genoten. Wij zeggen dat dit alzoo te regt is bepaald geworden, want het was eene schuld, die op den Staat rustte; en die in de geschiedenis van het verledene zijnen grond en oorsprong vond; het was eene verplichting, even heilig als die, welke tusschen den Staat en zijne schuldeischers bestond.

Naast dezen grondwettigen waarborg werd een vooruitzicht op meerdere tegemoetkoming geopend, en ook dit was in het welbegrepen belang van den Staat, omdat, gelijk wij boven aantoonde, de Staat kracht en steun verkrijgt door vermeerdering van godsdienstige kennis, de moeder der zedelijke beschaving.

Er bestaan alzoo voor den Staat tweederlei verplichtingen, de eene omschreven in de 1ste alinea van art. 192 der Grondwet van 1815, eene directe verplichting, waarover geen sprake kan zijn, en daarnaast eene tweede verplichting, door het belang van den Staat zelve en dat zijner ingezetenen voorgeschreven, van aan het uitzigt, in de 2de alinea van datzelfde artikel geopend, eene billijke toepassing te verleen.

Ten aanzien der eerste verplichting handelt de Staat als eerlijk debiteur; ten aanzien der tweede, met het oog op de omstandigheden, dat is op de behoeften, in verband tot de middelen, waarover hij te beschikken heeft. Sedert 1815 is aan het geopend uitzigt van art. 192

der Grondwet, 2de alinea, voortdurend toepassing gegeven, en niet zonder reden. Naar mate toch van de vermeerdering der bevolking, werd de behoefte grooter, en die behoefte aan beschaving, door godsdienstige kennis en ontwikkeling te verkrijgen, werd dieper gevoeld. Maar, ofschoon nu de Staat aanzienlijk heeft bijgedragen, en steeds toenemend is blijven bijdragen, voor hetgene de godsdienstige belangen der ingezetenen vorderden, hij deed dit niet ten nadeele van zichzelf, omdat in die toenemende uitgaven de bewijzen liggen opgesloten van toenemende bevolking, maar ook van toenemende belangstelling.

En zouden dan niet daat te boven de materiele welvaart des Lands worden bevorderd door het verstandig gebruik dezer alsoo uitbetaalde gelden? Is niet het oprichten van nieuwe dorpen en het vestigen van geheele volkplantingen in schier onbewoonde streken, onafscheidbaar verbonden aan het stichten van kerken en het aanstellen van leeraars? Getuige hiervan de Bedemsvaart in Overijssel, onderscheiden dorpen in Drenthe, andere in Groningen, sommige in Friesland, om van andere provincien niet te spreken; alle welke vestigingen door meerdere staat gevolgd te worden, die door vruchtbaar-making van woeste gronden, of ook door andere ondernemingen, de schatkist van den Staat tot geen gering voordeel zullen verspreken, en tienvoudig teruggeven, hetgene de Staat te hunnen behoeve besteedt.

De behoefte alzoo is toenemend, en in dezelfde evenredigheid van die toeheming vermeerderd ook het stoffelijk en zedelijk welzijn van den Staat. Men zoude alzoo die toenemende behoefte moeten toelueken; men zoude dankbaar meerdere gelden behooren af te zonderen tot herstel van oude en aanbouw van nieuwe kerken, omdat men door die aanwending medewerkt tot meerderen bloei van den Staat; maar toch, en wij betreuen het, de omstandigheden des Vaderlands gedoogen die meerdere uitgaven voor het tegenwoordige niet, en vermetel zoude het zijn, die te vragen. Wij zullen ons tevreden moeten stellen met het behoud der thans besteed wordende sommen, zonder aan eenige uitbreiding te kunnen denken.

Overeenkomstig deze vooruitgezette beginselen, zijn wij eerbiedig van oordeel, dat behooren te worden behouden alle de sommen, op deze beide hoofdstukken der begroting voorkomende, welke daarop thans staan uitgetrokken, met uitzondering alleen van de posten, voorkomende op hoofdstuk VI, 2de afdeeling, artikel 18, wegens onderstandgelden tot opbouw of herstel van kerken en pastoorijen, ten bedrage van f 33,445. 34, en op hoofdstuk VII, 5de afdeeling, 2de artikel, wegens onderstandgelden, ten behoeve van kerkelijke gemeenten en kerkfabrieken, ten bedrage van f 39,000, voor zoo-ver niet kan worden aangeroerd, dat daarop voort het geheel of voor een gedeelte wettige regten bestaan, onder voorbehoud nogtans, om in enkele bepaalde gevallen van buitengewonen aard, bij de aanbidding van het jaarlijksch budget, hieromtrent speciale voordragten te doen.

Wij kunnen bij de noodzakelijkheid der inkrimping van 's Rijks uitgaven, ter verdediging van de weglating dezer beide sommen, zoo als zij tot dusver zondet bepaalde aanwijzing op de staatsbegroting voorkwamen, bijbrengen, de niet bestaande grondwettige verplichting der Regering, om in die behoeften te voorzien, terwijl nog daarenboven deze sommen te gering zijn te achten, om aan alle billijke aanvragen te kunnen voldoen, waar door de te verstrekken subsidien den aard van gunstbewijzen verkrijgen. Wij gelooven bovendien, dat deze bijdragen in den regel zullen kunnen worden gemist, want wij durven vertrouwen, dat de godsdienstzin onzer landgenooten hen zal aansporen tot ruime vrijwillige bijdragen, daar, waar het geldt huane hoogere belangen, en de vervulling van heilige pligten.

HOOFDSTUK VIII. Maritiem.

Ofschoon op het VIIIste hoofdstuk, *Maritiem*, geene dadelijk werkende bezuiniging kan gevonden worden, vooral bij de thans hoog opgevoerde activiteit en meer talrijke zeemagt in Oostindie, tot welke vermindering het voor alsnog niet raadzaam zoude zijn over te gaan, is de inrigting van dat hoofdstuk echter voor vereenvoudiging vatbaar, waaruit later aanmerkelijke bezuiniging zal voortvloeijen, ter zoo noodige vermeerdering der actieve zeemagt.

Om hiertoe te geraken, meenen wij aan Uwe Majesteit te moeten voordragen, het tot nu toe aangekleefde stelsel van behoud van alle Rijks-werven of maritime etablissementen te verlaten en tot de suppressie van één der groote werven van scheepsbouw over te gaan.

Vroeger werd van wege de Regering het systeem van behoud daarvan verdedigd, op grond van het eenmaal bestaan van die kostbare inrigtingen, en het voortzigt van eene mogelijke weder-uitbreiding van 's Rijks zeemagt; maar in de tegenwoordige omstandigheden vermeent men geen middel ongebruikt te mogen laten wat tot vereenvoudiging kan leiden.

Om dus in de eerste plaats te gewagen van vereenvoudiging, waaruit van lieverlede aanmerkelijke bezuiniging moet ontstaan, hebben wij de eer aan Uwe Majesteit voor te stellen: 1°, de algeheele opheffing van 's Rijks werf te Rotterdam, met den daarbij behoorenden stoomzaagmolen; 2°, even als in 1843 de Rijks-lijnbaan te Rotterdam verplaatst en aan die van Amsterdam is toegevoegd, nu ook het magazijn van levensmiddelen te Delfshaven te vereenigen met dat te Amsterdam gevestigd, waartoe de localiteit aldaar genoegezame ruimte aanbiedt; 3°, overbrenging van het depot van het korps mariniers naar een der aan zee gelegene etablissementen, Vlissingen of Willemsoord, waardoor het geheele etablissement Rotterdam zal vervallen, en van van het gevolg zal kunnen zijn, dat er eene besparing op de kosten van het korps mariniers zal kunnen verkregen worden, welke tot een punt van gezet onderzoek is gemaakt.

Tegen de vereeniging van het instituut voor de marine te Medemblik met dat van Breda zijn groote bezwaren

in het midden gebragt, zoo als reeds bij de behandeling van het Vde hoofdstuk onder de aandacht van Uwe Majesteit gebragt is; het geheel eigendommelijke eener opleiding tot de zeedienst was daar de grondslag van, en ofschoon de ongezondheid van Medemblik in sommige jaren niet te ontkennen is, moet men echter doen opmerken, dat de Minister van Marine dit als zeer overdreven beschouwt; intusschen zal deze zaak nader onder de aandacht van Uwe Majesteit worden gebragt, na vooraf naauwkeurig onderzoek te zijn.

Eerstvermelde maatregelen zullen wel in den aanvang geene vermindering van uitgaven ten gevolge hebben, daar het overbrengen van al den voorraad naar andere etablissementen met vrij belangrijke kosten gepaard zal gaan, zoo als ook de overbrenging van een gedeelte van het werkend personeel van scheepstimmer- en andere ambachtslieden naar Amsterdam, en van de ketelmakerij en inrigting tot herstel van stoomwerktuigen naar Willemsoord; maar dadelijk na de suppressie van Rotterdam zal er eene bezuiniging zijn daargesteld, dielater — naar mate het op wachtgeld te stellen ambtelijk personeel en dat van bewaking en bewaring bij vacature weer zal worden geëmplojeerd, of door versterf zal ophouden ten laste van 's Rijks geldmiddelen te zijn — eene economie zal medebrengen, waarvan men het cijfer nog niet juist bepalen kan, doch dat zeker al spoedig, na de geheele suppressie van die werf, meer dan eene ton gouds zal bedragen.

Bij de groote vermindering, reeds bij het indienen der begroting van 1844—1845 in de kosten der administratie daargesteld, is het onmogelijk al dadelijk verder daarop eenigzins belangrijk te bezuinigen, ofschoon toch nog sommige posten daarvoor vatbaar zijn, die niet over het hoofd zullen worden gezien.

Het benoemen eener commissie om alle vereenvoudiging in den gang van het beheer te brengen; een zeer spaarzaam gebruik der materialen van scheepsbouw en uitrusting; weglating van alle verfraaijingen die gemist kunnen worden, in één woord, bezuinigingen, waar die mogelijk zijn, worden Uwe Majesteit eerbiedig voorgesteld, en zoo die niet al dadelijk zichtbaar zullen zijn, moet dit worden toegeschreven aan het grooter getal in dienst zijnde zeelieden en oorlogschepen, dan waarop bij het opmaken der begroting van 1848—1849 gerekend was, en die, grootendeels buiten 's Lands zijnde, nog zoo spoedig niet op het bepaalde cijfer kunnen worden teruggebragt, waardoor de bekostiging daarvan vooreerst door besparing op andere posten zal moeten gevonden worden, wil men niet dadelijk weer in suppletore begrotingen vervallen.

Eindelijk wordt aan Uwe Majesteit voorgesteld, om de jaarlijksche opbrengst van het loodswezen, met behoud van het daarvoor ingeschreven kapitaal en na aftrek van de daarvoor jaarlijks gedaan wordende uitgaven, dienstbaar te maken tot stijving van 's Lands kas; doch kan van het bedrag niet wel eene raming worden gemaakt, daar dit afhankelijk is van omstandigheden, die in de laatste tijden niet gunstig zijn geweest.

Nadat de bovenvermelde vereenvoudigingen zullen zijn ingevoerd, zal er geene vermindering van uitgaven meer te verkrijgen zijn, dan door vermindering der active zeemagt, hetwelk afhankelijk moet blijven van den staatkundigen toestand en van dien onzer uitgebreide koloniën en bezittingen in andere werelddeelen.

HOOFDSTUK IX A EN B. Finantien.

Het hoofdstuk IX. A. *Ranten der Nationale schuld*, is niet wel voor bezuiniging door vereenvoudigdig vatbaar te achten.

Voor financiële operatien, ten doel hebbende om door conversie van schuld den rentelast te verminderen, schijnt het tegenwoordig tijdperk minder geschikt te achten.

Hoofdstuk IX. B. De tegenwoordige organisatie van het bestuur der belastingen biedt naar ons oordeel gelegenheid aan tot vereenvoudiging van beheer. Zij is in 1844 ingevoerd, met het doel om van lieverlede de toen bestaande, hoogst omslagtige en kostbare provinciale administratie te vervangen door eenvoudige provinciale directien. Doch vermits al de provincien destijds, voor het beheer der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, verdeeld waren in arrondissementen, was het hoofd waarvan inspecteurs waren geplaatst, en er dus tusschen de hoofdadministratie in de provincien en de controleurs in de divisien nog hoofdbambtenaren gesteld waren, zoo werden, bij het vervallen van dien tusschenrang, de controleurs in eens in eenen kring geplaatst, waarin zij meer zelfstandig werkzaam moesten zijn.

Men achtte het destijds ondoelmatig in eens door het geheele Rijk het toezigt over de controles enkel provinciaal te maken: bij wijze van overgang stelde men arrondissements-directien voor de directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen in, 24 in getal, die regstreeks met het Departement van Finantien in betrekking stonden.

Van lieverlede zijn er reeds onderscheidene dier directien bijeengevoegd, zoodat nu reeds in vijf provincien slechts één directeur meer aanwezig is, en het geheele getal op 12 is teruggebragt.

Op soortgelijke wijze is ook het beheer der registratie geregeld geworden.

Op dien weg voortgaande, zoude men thans nog eene schrede voorwaarts kunnen doen tot vereenvoudiging.

Wat overigens in het beheer van het departement van Finantien bezuinigd kan worden, moet verkregen worden door een aantal vereenvoudigingen in alle onderdeelen van het bestuur. Voor het grootste gedeelte, dalen deze in bijzonderheden van meer ondergeschikt belang af, weshalve die niet alle hier opgegeven kunnen worden; afschaffing van overbodige ambten is bijna het eenige middel dat men aanwenden kan.

Meer bijzondere vermelding vereischt alleen het collegie van raden en generaalmeeesteren der munt, welks behoud wij niet noodzakelijk achten. Met de opheffing van dat collegie zou men tevens de administratie van den waarborg der gouden en zilveren werken kunnen vereenvoudigen.

De bezuiniging, welke op bovenstaande wijze op dit hoofdstuk der begroting kan worden verkregen, kan op eene som van f 120,000 worden geschat.

Mogt echter later een gewijzigd belastingstelsel inge-

voerd worden, dan zal hierdoor voorzeker in ruime mate door vermindering van ambtelijk personeel en nog meerdere vereenvoudiging in de administratie krachtadig tot besparing van uitgaven kunnen worden medegewerkt.

HOOFDSTUK X. Oorlog.

Het is ons aangenaam, Sire, bij de behandeling van dit departement al dadelijk te kunnen opmerken, dat de gelden, bij suppletore begrotingen aan hetzelfde toegestaan, niet alle zijn gebruikt geworden, maar dat eene som van omstreeks f 425,000 daarvan waarschijnlijk ongebruikt zal blijven.

Indien vrede en rust voor Nederland bewaard blijven, zal er niet alleen over 1849 van geene suppletore begrotingen sprake zijn, maar stellen wij ons voor, eene aanzienlijke vermindering van het cijfer, voor het departement van Oorlog toegestaan, reeds in dat jaar te zullen kunnen verkrijgen.

Die vermindering zal de vrucht wezen der bezuinigingen, welke Uwe Majesteit mede heeft verlangd, dat op dit gedeelte van de algemeene dienst des Rijks voor nu en het vervolg zullen worden ingevoerd.

Met dit doel zal het departement van Oorlog zelf niet alleen eene reorganisatie ondergaan, maar al dadelijk door het opheffen der onderscheiden afdelingen bij het departement eene vereenvoudigde en daardoor minder kostbare inrigting bekomen.

Andere suppressien zullen bij hetzelfde gelijktijdig of achtereenvolgens plaats hebben, in verband met de reductien waaraan het leger onderworpen wordt.

Die verminderingen rusten op een stelsel van verdediging, hetwelk algemeen in samenstemming geacht wordt met de middelen, waarover wij kunnen beschikken.

Het zal onnoodig zijn, hier in eenige beschouwing te treden over de eventualiteiten, waarin, of de wijze, waarop wij zouden kunnen worden aangevallen; evenmin hoe wij ons dan, op de krachtigste wijze, zouden verdedigen, maar zeker is het, dat ons Rijk vatbaar is voor eene geconcentreerde defensie.

Onze hoofverdediging toch bestaat in de centrale positie der Hollandsche linie, die zich uitstrekt van de Zuiderzee tot aan de Biesbosch, de daarachter gelegen Amsterdamsche linie en de positie van den Helder. De daarvoor gelegene Grebbelinie, waarvan de hoofd-accessen Amersfoort, de Klomp en de Grebbepost zullen worden opgemaakt, dient tot het opnemen onzer troepen, wanneer die van de Veluwe of van Noord-Brabant en uit het geretrancheerde kamp van 's Hertogenbosch komen.

De verdere verdediging bestaat uit de vestingen en sterkten in Zeeland en Noord-Brabant en de vesting Nijmegen tot dekking van die provincien en van Holland van die zijde, tot dekking onzer rivieren en voor den overtocht over dezelve. In Limburg de vestingen Maastricht en Venlo. Eindelijk de vestingen en sterkten van het oostelijk frontier.

Het spreekt van zelf, dat, hoe lang ons leger zich in het open veld zal trachten staande te houden, het echter altijd de kracht van die geconcentreerde defensie in het oog zal moeten houden, en, eenmaal daarheen teruggedrongen, zich niet overal in geringe deelen zal kunnen of mogen versnipperen; maar, is zulks waar, dan is ook het aantal van vestingen en sterkten te groot, althans niet aan onze middelen evenredig, welke daarvoor niet noodig mogen worden ingezet.

Uit dien hoofde wordt dan ook al dadelijk aan Uwe Majesteit voorgedragen het slechten, en ten bate der schatkist verkoopen van alle vastingwerken aan den IJssel, bepaaldelijk van Doesburg, Zutphen en Deventer, met ab- en dependentien; dat voorts zal worden onderzocht, en daarop het oordeel van alle deskundigen, als op een nationaal vraagpunt, zal worden ingeroepen, in hoeverre, in verband tot het straks bedoelde hoofdstelsel van verdediging, andere vestingen zouden kunnen worden geslecht, en meer bepaaldelijk of dit het geval zou mogen zijn met de vestingen op ons oostelijk frontier, vooral Delfzijl en Groningen.

Deze onderscheidene maatregelen of beschikkingen zullen het militair beheer vereenvoudigen, en bezuinigingen te weeg brengen op het onderhoud der fortificatiewerken, de uitrusting der vestingen, en hetgeen daarmee in verband staat, zoodat de uitgaven van Oorlog reeds aanvankelijk voor eene aanmerkelijke vermindering vatbaar zullen zijn, als: de kosten van het departement, met een tiende of f 18,000; de onderscheidene staven, de administratie der armee, de militaire verkenningen, met een tiende of f 20,000; het wapen der infanterie, met twee depot-compagnien en verdere vermindering, mede tot een tiende of f 400,000; het wapen der cavalerie met een regiment, en alzoo in verhouding tot een vijfde of f 320,000; het wapen der artillerie met eene compagnie rijdende, eene compagnie veld- en twee compagnien vesting-artillerie, mitsgaders verdere vermindering tot een tiende of f 150,000; de staf van het wapen der genie en het bataillon mineurs en sappeurs met een tiende of f 30,000; de remonte met een vijfde of f 18,000; de militaire academie met een tiende of f 6,600; de geneeskundige dienst met een vijfde of f 34,700; het materieel der artillerie (art. 1 en 2 gewoon) met een vijfde of f 74,000; het materieel der genie (art. 1 gewoon) met een tiende of f 100,000; het materieel der artillerie (buitengewoon) met de helft, of f 50,000, en het materieel der genie (buitengewoon) genoegzaam met een zesde, of f 47,700; te zamen f 1,269,000.

Men mag intusschen niet voorbijzien, dat de som van besparing nog eenigzins hooger zou hebben kunnen zijn, indien er ook niet op diende gelet te worden, dat geene reductien op personeel kunnen worden verkregen, dan door diezelfde schatkist, welke men wil te gemoet komen met pensioenen, nonactiviteits-tractementen als anderszins te bezwaren.

Met belangstelling zal men intusschen voorzeker bij deze gelegenheid vernemen, dat Uwe Majesteit er in bewilligt, dat de suppressie van het regiment cavalerie, straks vermeld, dienstbaar wordt gemaakt aan de voortgenomen uitbreiding van het corps marechaussée, waardoor aan eene lang gevoelde behoefte zal worden voldaan, en welk corps in dier voege zal worden gevormd, dat hetzelfde in vredestijd voor zijne gewone bestemming geschikt, in oorlogstijd voor de dienst te yelde zal kunnen worden te zamen getrokken.

Eindelijk zullen mede nog maatregelen worden getroffen, geschikt om ten spoedigste de militaire administratie zoo veel mogelijk te vereenvoudigen, de centralisatie der werkzaamheden bij het departement van oorlog te verminderen en de comptabiliteits-schriften te beperken, zonder dat dit aan de uitoefening eener goede controle schadelijk zij.

Zoodanig zijn de hoogst gewichtige verrigtingen, welke, met opzigt tot de militaire zaken, nu reeds aan Uwe Majesteits goedkeuring worden voorgedragen, en waarbij het groote dbel, bezuiniging door vereenvoudiging, op den voorgrond wordt gesteld, in de overtuiging, dat dit doel, eenmaal verkregen, zulks ook aan de militaire instellingen, eu aan allen die zich daaraan verbonden hebben, of nader zullen verbinden, meerdere duurzaamheid en stabiliteit zal verschaffen.

HOOFDSTUK XI. Kolonien.

Het XIde hoofdstuk der staatsbegroting, uitgetrokken ter som van f 88,695, „Kolonien“, is reeds op een zoo laag cijfer gebragt, dat daaromtrent wel geene eenigzins belangrijke bezuinigingen te verwachten zijn, ten minste niet dadelijk aan te wijzen; echter kan er, door vermindering van ambtelijk personeel, nog eenigzins op bezuinigd worden.

Wij vermeenen dit hoofdstuk dus slechts kortelijk te moeten behandelen, doch tevens met een enkel woord onder de aandacht van Uwe Majesteit te moeten brengen, dat, zoo er op het hoofdstuk zelf geene bezuiniging te vinden is, er echter door het Departement van Kolonien zeer belangrijke bezuinigingen kunnen worden en reeds worden daargesteld, die, ofschoon niet op een der hoofdstukken van de staatsbegroting voorkomende, echter ten voordeele van 's Rijks schatkist zijn, en, uit dat oogpunt beschouwd, niet onopgemerkt moeten blijven, wanneer er van in te voeren bezuinigingen de rede is. Zoo heeft men, door reeds vroeger in overweging genomen en alnu bepaalde vermindering op de kosten van overbrenging der koloniale producten voor het jaar 1849, bezuinigingen bedongen, die op verscheiden tonnen gouds kunnen worden geschat, en met nog andere voorgestelde besparingen van uitgaven ten voordeele der koloniale remises rekening komende, daardoor eene vermeerdering van het koloniaal batig slot zullen opleveren, dat op de Nederlandsche staatsbegroting wordt overgebragt en waardoor in het groot nadeel der thans lagere prijzen van de koloniale producten, die hier te Lande worden te gelde gemaakt, ten minste eenigzins zal worden te gemoet gekomen.

Wanneer wij nu, na deze ontwikkeling onzer beschouwingen, de bezuinigingen, door bovenstaande vereenvoudigingen te verkrijgen, te zamen voegen, dan zal de slotsom zijn, dat de vermindering van uitgaven minstens twee millioenen zal kunnen bedragen, welke som, hier van houden wij ons overtuigd, in het vervolg van tijd voor uitbreiding vatbaar is.

Eene hoogst gewichtige opmerking zij het ons nog vergund ten slotte hierbij te voegen, zij betreft de pensioenen van alle ambtenaren, welke de geldmiddelen van Staat allerbelangrijkst drukken, en waarvoor op ieder hoofdstuk der staatsbegroting aanzienlijke sommen staan uitgetrokken.

Vere is van ons verwijderd het denkbeeld om te kort te doen aan verkregen regten; maar toch, wij gelooven, dat deze belangrijke aangelegenheid wel het onderwerp eener bepaalde en naauwgezette overweging zal behoeven uit te maken, waarbij dan tevens zal moeten worden gegeven het antwoord op de vraag, of niet de wet van den 9 mei 1846 (*Staatsblad* n.º 24) eene herziening behoeft.

Hiermede, Sire! gelooven wij te hebben voldaan aan den last van Uwe Majesteit. Wij hebben naar onze overtuiging getracht aan te wijzen, waar en hoe door vereenvoudiging bezuiniging zoude te verkrijgen zijn, waaraan de Natie zoo groote behoefte heeft.

Niet onmiddellijk, wij herhalen het, zullen alle deze uitkomsten te verkrijgen zijn, maar al dadelijk kunnen ze worden voorbereid.

Onze taak echter is, naar onze meening, thans te einde gebragt, en mogt Uwe Majesteit zich kunnen vereenigen met de grondslagen door ons voorgesteld, dan is ons bescheiden oordeel, dat een definitief Ministerie door Uwe Majesteit, met het oog op die grondslagen benoemd, al dadelijk tot aanvankelijke uitvoering zou behooren op te treden en het gebouw te voltooien, waarvan de fundamenteen thans aanwezig zijn te achten en waartoe de bouwstoffen voorhanden zijn.

's Gravenhage den 13 November 1848.

De tijdelijke Ministers:

van Marine en Kolonien, J. C. RIJK.
van Justitie, D. DONKER CURTIUS.
voor de Zaken der R. K. Eeredienst, LIGHTENVELD.
van Binnenlandsche Zaken, J. M. DE KEMPENAE.
van Buitenlandsche Zaken, BENTINCK.
van Oorlog, VOET.
van Finantien, VAN BOSSE.
voor de Zaken der Hervormde en andere Eerediensten, S. VAN HEEMSTRA.

[Bij het Verslag zijn nog gevoegd twee bijlagen, meldende 1º, de bezoldigingen van het personeel der wachtschappen volgens de begroting voor 1849, en 2º, de bezoldigingen van het personeel der Consulaten volgens begroting voor 1849.]

Wij hebben met belangstelling kennis genomen van rapport van den 13 dezer, en kunnen Ons over het heel met de strekking daarvan, bij het bestaan der noodzakelijkheid van te bezuinigen, wel vereenigen.

Wij achten het intusschen doeltreffend, zoo om aangenomen stelsel van openbaarheid in regeringszaken als in verband met de mededeeling, welke op den 13 dezes jaars, met Onze voorkennis, in de Vergadering der Tweede Kamer der Staten-Generaal is geschied, ook dit verslag worde openbaar gemaakt, en wij leenen hiertoe bij deze onze magtiging.

's Gravenhage den 16 November 1848.

WILLEM.

Aan de tijdelijke Ministers van Marine en Kolonien, van Justitie, voor de Zaken van de Roomsche Kerk, Eeredienst, van Binnenl. Zaken, van Buit. Zaken, van Oorlog, van Finantien, en voor de Zaken der Hervormde Eeredienst, etc.

To Rotterdam, bij JAM. ARNOLD.